

Październik, Nr 10/2020 (217)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Starajcie się o pomyślność miasta (...) i módlcie się za nie do Pana, bo od jego pomyślności zależy wasza pomyślność!

Jr 29,7

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównicy: Głównica, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz Parafii
w Słupsku*

*Starajcie się o pomyślność miasta (...)
módlcie się za nie do Pana, bo od jego
pomyślności zależy wasza pomyślność.
Jr 29,7*

Drodzy w Chrystusie!

Czas w jakim przychodzi nam żyć jest trudny. Często zastanawiamy się jak to będzie dalej. Na ile pandemia, która zbiera coraz większe żniwo, wpłynie na zmianę naszych relacji z innymi ludźmi. Czy zalecany dystans społeczny zmieni nasze podejście do bliźniego, czy obawa i lęk nie zajmą na stałe miejsca miłości i empatii.

Jesień, która zawitała na nasze polach, do ogrodów skłania nas do refleksji nad życiem oraz jego przemijaniem. Wydarzenia ostatnich tygodni przypominają nam o kruchości ludz-

kiego życia. Skłania to nas, chrześcijan, do jeszcze większej wdzięczności Bogu za to co mamy, za każdy okrucz naszego życia, za każdy moment relacji z bliskimi i przyjaciółmi.

Słowami proroka Jeremiasz zachęcenie jesteśmy także do modlitwy wdzięczności za miejsca, w których żyjemy, albo które są nam z jakichś powodów bliskie. Niech dobry Bóg błogosławi nasze miasta i wsie, domy i pola, nasze duże i małe ojczyzny.

Życzę nam wszystkim, abyśmy w modlitwie odnajdywali pocieszenie i wsparcie, w każdej chwili naszego życia.

Wasz duszpasterz

Jaka wiara?

ks. Wojciech Froehlich

Kazanie na 17. niedzielę po Trójcy Św.
4. 10. 2020 r.

Potem Jezus odszedł stamtąd i udał się w okolice Tyru i Sydonu. (22) A oto kobieta, Kananejka pochodząca z tamtych stron, przyszła i zaczęła wołać: Panie, Synu Dawida, zmiłuj się nade mną! Moją córką zawładnął demon. (23) Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Wówczas podeszli jego uczniowie i prosili: Każ jej odejść, bo nam tu wciąż lamentuje. (24) On jednak odpowiedział: Zostałem posłany tylko do tych owiec, które zaginęły z domu Izraela. (25) Ale ona podeszła, upadła Mu do nóg i błagała: Panie, pomóż mi! (26) Wtedy On, oznajmił: Nie należy odbierać chleba dzieciom i rzucać szczyńtom. (27) Ona zaś powiedziała: Tak, Panie, ale nawet szczyńta żywią się okruchami, które spadają ze stołu ich panów. (28) na to Jezus jej odpowiedział: O kobieto, wielka jest twoja wiara. Niech ci się stanie, jak chcesz. I od tej chwili jej córka była zdrowa.

Mt 15,21-28

Drodzy w Chrystusie!

Jest taki utwór, który podczas koncertów wykonuje Tomasz Żółtko. Tytuł jego brzmi „Pomóż mi”. Bohater tego utworu prosi o pomoc ludzi żyjących wokół niego. Prosi o podanie dłoni w kryzysie, w beznadziei, w cierpieniu, w zwątpieniu. Ludzie jednak odwracają się patrząc na niego przez pryzmat uprzedzeń i uogólnień, także ci, którzy w swoje zawodowe życie mają wpisane pomaganie innym często na pierwszym planie stają wymagania formalne. Nie pomogę, bo nie spełniasz kryteriów... Człowiek ten pozostaje osamotniony wśród wielu otaczających go ludzi. To są paradoksy naszej współczesności. To jest też pytanie do nas. Jak my, ludzie wiary, reagujemy na słowa *Pomóż mi*, czasami kierowane do nas non werbal-

nie, przez gesty, zachowanie czy sytuację w jakiej ktoś się znalazł. Jaka jest moja odpowiedź na wołanie bliźniego?

W ewangelii dzisiejszej niedzieli także pada prośba: *Pomóż mi!* Z tymi słowami zwraca się do Jezusa przebywającego w okolicach Tyru i Sydonu, terenu dzisiejszego Libanu, a więc na północny zachód od Galilei kobieta pochodząca z odmiennego kulturowo narodu. Kananejczycy byli uznawani przez Izraelitów za pogan, czcili bowiem wielu bogów m. in Baala i Aszartę, poza tym lud ten został podbity przez Izraelitów pod wodzą Jozuego i to na ich miejscu osiedlili się potomkowie Jakuba po 40-letniej wędrówce przez pustynię. To była ich Ziemia Obiecana, miejsce, które stało

się dla nich ojczyzną. Łatwo jest zatem wywnioskować, dlaczego uczniowie Jezusa z niechęcią podchodzili do kobiety proszącej o pomoc – ponieważ należała do narodu nieprzyjaciela. Także Jezus, można powiedzieć, chciał zachować dystans. Nie był zbyt skory do pomocy. Może nas to dziwić, zastanawiać, a nawet szokować. Przecież On przyszedł głosić miłość. Więcej, przyszedł tę miłość okazywać każdemu człowiekowi, bez względu na wszystko. Zaraz po tym wydarzeniu ewangelista Mateusz relacjonuje to, co działo się nad Jeziorem Galilejskim, a więc w ziemi zamieszkałej przez Naród Wybrany, gdzie *przyprawiano do Niego wielu chromych, kalekich, ślepych, niemych oraz wielu innych i kładzono ich u stóp Jego, a On*

ich uzdrowił. Tak iż się lud zdumiewał, widząc, że niemi mówią, kalecy odzyskują zdrowie, chromi chodzą, ślepi widzą, i uwielbiali Boga Izraela. Taka była naprawę misja Jezusa. Może się wydawać, jakby członkowie Narodu Wybranego byli z automatu uzdrawiani, bez zbędnych formalności... A gdy chodzi o kogoś spoza tego Narodu, to zaczynają się problemy. Kobieta prosi o pomoc, a Jezus daje jej do zrozumienia: Nie należysz do Mojego Narodu! Wyraźnie sugeruje jej, że nie należy się jej to, co wybranym! *Zostałem powołany tylko do tych owiec, które zaginęły z domu Izraela* - mówi Jezus. Kobieta nie daje za wygraną, nie zniechęca się. Prawdopodobnie była bardzo zdesperowana. Nie mogła sobie poradzić z sytuacją w jakiej znajdowała się jej córka. To był jak najbardziej matczyzny odruch. Chciała zrobić wszystko co możliwe, aby pomóc swojemu dziecku. Myślę, że każda matka poruszyłaby niebo i ziemię, żeby chronić swoje dziecko. Tylko osoby z zaburzeniami natury psychicznej mogą zachowywać się inaczej. Niestety, ale takie przypadki też się zdarzają. Tu jednak spotykamy się z matką, która podejmuje się trudnego pod względem taktycznym wyzwania. Wie, że ze względów kulturowo-

religijnych jest na straconej pozycji, ale dzięki swojej inteligencji i można powiedzieć błyskotliwości staje się godną partnerką w rozmowie z Jezusem. Swoją wypowiedzią na temat szczeniąt, które korzystają z tego co spada ze stołu ich panów daje wyraźnie do zrozumienia, że nie oczekuje od Jezusa tego, aby uznał ją za godną otrzymania łaski, ale pokazuje swoją ogromną wiarę i zaufanie w to, że Jezus może pomóc także jej córce, która zмага się z cierpieniem, a nie należy do wybranych. Ona głęboko wierzy w to, że nawet drobiny łaski, która zgodnie z Bożym planem, przeznaczona jest w pierwszym rzędzie dla owiec zagubionych z Izraela, mogą być zbawienne dla człowieka, który potrzebuje pomocy, choć porusza się inną życiową drogą. Kobieta Kananejska jest uosobieniem ludów pogańskich, które podobnie jak mędrcy ze wschodu, którzy przyszli złożyć dziecku Jezus pokłon w Betlejem, są ważnym elementem w Bożym planie zbawienia. Postawa Jezusa wskazuje na to, że chce zachować chronologię wydarzeń w tym planie odkupienia człowieka, dlatego najpierw odmawia pomocy kobiecie, dając do zrozumienia, że wpierw szansę dojścia do wiary w Niego jako Mesjasza muszą mieć Żydzi, któ-

rzy są ludem wybranym, w drugiej kolejności wszyscy pozostali, których umownie określamy poganami.

Bohaterka dzisiejszej ewangelicznej historii, jest w pewnym sensie protoplastką nas, chrześcijan, wywodzących się z pogańskiego pnia chrześcijańskiego świata. W jej postawie widzimy bardzo wyraźne cechy, które każdego chrześcijanina powinny charakteryzować, mianowicie zaufanie i zawierzenie swojego życia i losu Bogu. W pewnym stopniu także podjęcie „ryzyka” spotkania się z Jezusem i konfrontacji z Nim, ale przede wszystkim głęboką i bezwarunkową wiarę w to, że Bóg nawet po-

przez okrucy swojej łaski może zmieniać życie człowieka i wpływać na jego los. Gdyby nie taka postawa kananejskiej kobiety, prawdopodobnie nigdy nie odkryłaby ona na nowo sensu swojego życia, a także życia swojej chorej córki. Gdyby nie wyszła na spotkanie Chrystusowi, wbrew temu co nakazywało prawo i rozsądek, nigdy być może nie doznałaby radości. Gdyby nie wołała *Panie, pomóż mi!* nie usłyszałaby od Jezusa słów: *O kobieto, wielka jest twoja wiara. Niech ci się stanie, jak chcesz.* Gdyby nie uwierzyła w Zbawiciela nie miałyby udziału w dziele zbawienia. Dzięki swojej postawie i wierze w moc Chrystu-

sa – Bożego Syna, wszystko to otrzymała. To jest także cel każdego z nas. Nie bójmy się wołać do Boga *Pomóż mi!* także wtedy, gdy jest nam źle i gdy czujemy, że w czymś zawiedliśmy, albo z czymś sobie nie radzimy. On nie pozostawi nas samych sobie, nie odejdzie bez słowa, ale odwróci się w naszą stronę i rozpocznie z nami rozmowę, obdarzy nas swoją

obietaną łaską i da poczucie przynależności do wielkiej Bożej rodziny, w której każdy może poczuć się bezpiecznie, niezależnie od tego jaką historię życia ma za sobą i z jakiego życiowego kontekstu przychodzi. Niech nasza wiara w Chrystusa umacnia się w nas z każdym dniem, z każdą chwilą, którą spędzamy w Jego obecności. Amen.

WYDARZENIA			
DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
14.10	18.00	Monodram <i>Twarzą w twarz</i>	kościół
15.10	17.30	Nabożeństwo ekumeniczne oraz monodram <i>Twarzą w twarz</i>	Kaplica w Lęborku
18.10	11.45	Rada Parafialna/po nabożeństwie	kościół
22.10	17.00	Spotkanie dla zainteresowanych kościołem ewangelickim	CDiD
29.10	17.00	Spotkanie informacyjne Stowarzyszenia Joannici Dzieło Pomocy	CDiD
30.10	15.00	Modlitwa na upamiętnionym cmentarzu ewangelickim w Swołowie	Swołowo
2.11	12.30	Zakończenie projektów <i>Tacy jak my</i> oraz <i>Trzymajmy się</i>	SCOPIES ul. Niedziałkowskiego 6

Okna pamięci przemawiają

Na ścianie po prawej stronie prezbiterium kościoła św. Krzyża w Słupsku wiszą dwa nietypowe okna, przez które nie sposób dostrzec cokolwiek na zewnątrz.

Znalazły się w tym miejscu w 2011 roku, choć pierwotnie znajdowały się w zakrystii. W trakcie remontu w latach 2003-2005 zostały zdemontowane i zmagazynowane na wieży, skąd trafiły do warsztatu stolarskiego Józefa Maciejewskiego. Tam przeszły gruntowną renowację.

To jedyne oryginalne okna, jakie zachowały się w budynku, co czyni z nich niemych świadków historii kościoła. Okna te nie tylko świadczą o dziedzictwie materialnym parafii, ale także o dorobku teologicznym i duchowym.

9 listopada 2019 roku podczas nabożeństwa upamiętniającego 160 rocznicę wybudowania kościoła, poświęcono zabytkowe okna wraz z dołączonymi do nich tabliczkami upamiętniającymi 15 duchownych, którzy pełnili w nim służbę duszpasterską.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy sylwetki duszpasterzy pełniących swoją służbę w murach słupskiego kościoła na przestrzeni 160 lat.

Ks. Albrecht Stolle

Siódme okno pamięci poświęcone jest ks. Albrechtowi Stolle, słupekiemu pastoraui staroluterańskiemu w latach 1938-1945.

Albrecht Stolle, urodził się 7 czerwca 1909 r. w Mühlhausen/Alzacja (dzisiaj Mulhouse/Francja) jako drugi syn Waldemara Stolle i Dory z d. Siebel. Dzieciństwo i okres nauki szkolnej spędził w Korbach/Hesja, tam też uczęszczał do gimnazjum aż do matury w 1929 roku).

Najpierw kształcił się w kierunku zarządzania majątkami ziemskimi i początkowo pracował w wyuczonym zawodzie. Teologię ewangelicką studiował we Wrocławiu i w Getyndze. W dniu 9 kwietnia 1935 r. zdał pierwszy, a w Wielkanoc 1936 r. drugi egzamin teologiczny. Kilka dni później, 19 kwietnia 1936 roku został ordynowany w Saarbrücken przez ks. superintendenta Heinricha Hübnera, pastora swojej rodzinnej parafii w Corbach. 1 kwietnia 1937 roku ożenił się z Kathariną Marth (* 15 XI 1906 - † 7 XI 1980), córką pastora ewangelicko-luterańskiego parafii w Saarbrücken. Małżonkowie mieli czworo dzieci, z których najmłodszy syn zmarł 1 stycznia 1946 roku podczas przesiedlenia.

W 1937 roku ks. A. Stolle podjął pracę jako kaznodzieja pomocniczy w Berlinie. Od 1938 r. działał w Słupsku, najpierw jako kaznodzieja pomocniczy, później od 1939 roku jako proboszcz parafii ewangelicko-luterańskiej. Obsługiwał także zbory filialne: Wieszy-no, Gałąźnia Mała i Lębork.

W okresie jego służby na Pomorzu uroczyste obchodzono 100-lecie istnienia zboru w Wierszynie, podczas którego *złożono wieniec na grobie współtwórczyni i opiekunki parafii w Wierszynie Emi-*

lii von Puttkamer.

Podczas wojny w 1942 roku został zmobilizowany, jednak ze względu na stan zdrowia, nie był skierowany na front, ale do służby pomocniczej w administracji wojskowej na terenie Słupska, dzięki czemu miał możliwość pracy duszpasterskiej w swojej parafii, jak również mógł zastępować pastora

front i w okolicach Piły dostał się do polskiej niewoli. Zmarł 16 czerwca 1945 roku w obozie jeńckim w Puławach.

Parafia staroluterańska w Słupsku rozwiązała się przez uchodźstwo i przymusowe wysiedlenia. Plebania przy ul. Drewnianej 4 została spalona w czasie wkroczenia Rosjan, a pastora z

w sąsiedniej parafii Bobolice - Ubiedrze. Ostatnie nabożeństwa w kościele św. Krzyża w Słupsku odprawił w święta Bożego Narodzenia 1944 roku. W końcu stycznia 1945 r. został przeniesiony na

dziećmi schroniła się w sąsiednim domu. Kościół znalazł nowego gospodarza w 1947 roku, kiedy to zawiązała się polska parafia ewangelicko-augsburska.

Czas jego służby kościelnej

na Pomorzu, to okres stabilnego rozwoju słupekiej parafii i utrzymania jej kondycji i znaczenia, zarówno w środowisku lokalnym jak i w strukturach staroluteranizmu.

Frankfurtu nad Menem. Autor bardzo wielu publikacji naukowych, w tym książek o historii luteranizmu w Słupsku: *Zum Beispiel Stolp/ Słupsk Lutherische Kontinuität in Pommern über Bevölkerungs- und*

Potomkowie ks. Albrechta Stolle utrzymują kontakty z ewangelikami w Słupsku i Lęborku. Bywali na nabożeństwach i uroczystościach kościelnych oraz brali udział w konferencjach naukowych. Jego synem jest ks. prof. Volker Stolle, proboszcz staroluteraniskiej parafii w Bochum w latach 1972 - 1978, od 1978 do 1984 roku dyrektor Misji Wolnych Kościołów luteraniskich oraz w latach 1984 - 2005 wykładowca w zakresie Nowego Testamentu i misji Wyższej Szkoły Teologicznej w Oberursel k.

Sprachwechsel hinweg (Oberursel 1998) i *Ewangelicyzm na Pomorzu* (Słupsk 2001). Od 2005 r. przebywa na emeryturze.

Jan Wild

Fot. Archiwum parafialne

Opis zdjęć:

ks. Albrecht Stolle
staroluteraniska kaplica filialna w Gałąźni
Małej przed 1945 r.
potomkowie ks. A. Stolle w słupekim kościele św. Krzyża (1997 r.)

O tym co za nami

Okres pandemii nie obfituje w wiele parafialnych wydarzeń. Większość inicjatyw i spotkań przynosi się do wirtualnej rzeczywistości. W ostatnim czasie odbyło się posiedzenie Rady Parafialnej, po uzyskaniu odpowiednich zezwoleń wycięte zostały drzewa przy Centrum Diakonii i Dialogu (ul. Traugutta 16), rozpoczęły się lekcje religii. Klub KAWON realizował i nadal realizuje projekty, na które otrzymaliśmy dofinansowanie z Urzędu Miasta i z Urzędu Marszałkowskiego. Z okazji 10-lecia słuńskiego oddziału Ligi Morskiej i Rzecznej Parafia została wyróżniona okolicznością statuetką. Jej wręczenie miało miejsce w Starostwie Powiatowym w Słupsku 29 sierpnia br.

Walny Zjazd JDP

19 września w Warszawie odbył się Walny Zjazd Stowarzyszenia Joannici Dzieło Pomocy. W związku z reaktywacją oddziału miejscowego w Słupsku proboszcz Parafii, ks. Wojciech, jako członek Zarządu Pomorskiego Oddziału JDP, brał udział w Zgromadzeniu. Podczas spotkania udzielono absolutorium Zarządowi oraz przeprowadzono

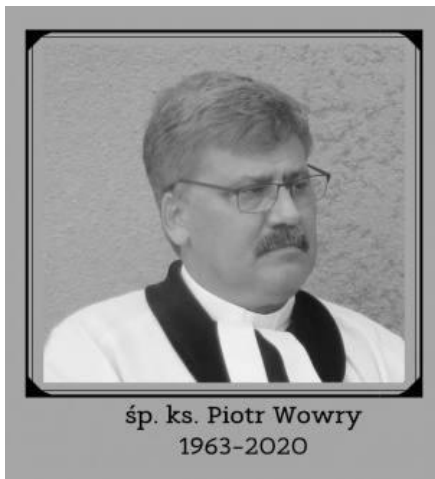
wybory uzupełniające do Zarządu. Na członka Zarządu wybrana została Magdalena Adamska z Malborka.

Synod na ZOOMie

W sobotę, 26 września na platformie Zoom odbyły się obrady Synodu Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej. Jednym z punktów były relacje świeckich członków Synodu na temat ich doświadczenia Kościoła w czasie pandemii. W imieniu naszej parafii wypowiadał się kurator Parafii Jan Wild.

W wieku 57 lat zmarł ks. Piotr Wowry - proboszcz parafii w Ustroniu, radca Konsystorza, członek Rady Diakonii, delegat do Synodu Kościoła. Zachorował na COVID-19. Śp. ks. Piotr Wowry zmarł 7 października w klinice w Krakowie.

Ks. Piotr Wowry urodził się w Cieszynie 12 czerwca 1963 roku. Po studiach teologicznych w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie został ordynowany na księdza w dniu 13 grudnia 1987 roku w Świętochłowicach, przez biskupa Janusza Narzyńskiego.

Po wikariacie w parafii Św. Trójcy w Warszawie (1987-1990) i w Ustroniu (1990-1993), został w Ustroniu najpierw proboszczem pomocniczym (1993-2007), a następnie w roku 2007 wybrany proboszczem parafii ewangelickiej. Inicjator i Prezes Ewangelickiego Stowarzyszenia Maria-Marta w Ustroniu, zrzeszającego osoby niepełnosprawne, ich rodziny i przyjaciół. Był członkiem Rady Diakonii.

W latach 2007 - 2016 radca diecezjalny Diecezji Cieszyńskiej. Członek Synodu Kościoła XIV kadencji. W 2016 roku wybrany radcą Konsystorza Kościoła. Śp. ks. Piotr Wowry pozostawił żonę Karinę.

Życzeniem żony jest, aby zamiast kwiatów i wieńców, złożyć ofiarę na Parafię Ewangelicko-Augsburską w Ustroniu nr konta: 60 1050 1096 1000 0001 0563 9926

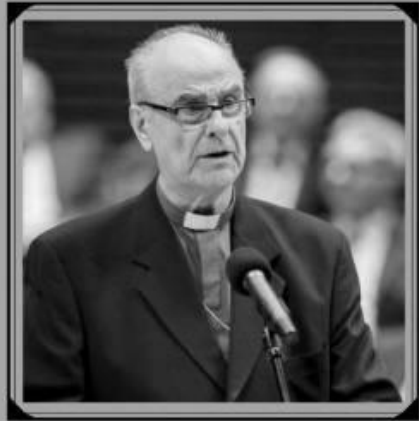
Źródło: www.luteranie.pl

W wieku 84 lat zmarł biskup senior Jan Szarek - zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, prezes Polskiej Rady Ekumenicznej, prezes Diakonii Polskiej.

śp. bp Jan Szarek zmarł 8 października w szpitalu w Cieszyźnie. Zachorował na COVID-19.

Bp Jan Szarek urodził się 13 lutego 1936 w Bielsku. Studiował teologię na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, którą ukończył w 1960. Został ordynowany na duchownego przez ks. bpa Andrzeja Wantułę 25 września 1960 w Kościele Zbawiciela w Bielsku-Białej.

Następnie został wikariuszem parafii w Nawiadach, w latach 1962–1970 pracował na parafii w Giżycku, a później w latach 1970–1975 jako wikariusz diecezjalny w Bielsku-Białej, gdzie w 1975 został wybrany na drugiego proboszcza. W 1979 powierzono mu funkcję Konseniora diecezji cieszyńskiej, a w 1980 został wybrany Seniosem Diecezji. 6 stycznia 1991 Synod Kościoła

śp. bp Jan Szarek
1936–2020

wybrał go Biskupem Kościoła. 3 maja 1991 w Warszawie został konsekrowany na biskupa Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce; zastąpił na tym urzędzie ks. bpa Janusza Narzyńskiego.

W 1993 został wybrany na prezesa Polskiej Rady Ekumenicznej na pięcioletnią kadencję. W 1996 wybrano go ponownie na to stanowisko. Trzykrotnie spotykał się z przebywającym w Polsce papieżem Janem Pawłem II w Warszawie (1991), Wrocławiu (1997) i Drohiczynie (1999).

Jako przedstawiciel Kościoła w Polsce uczestniczył w Walnych Zgromadzeniach Światowej Federacji Luteranńskiej oraz Światowej Rady Kościołów. Przez całe życie związany z tzw. ruchem społecznościowym w polskim luteranizmie, którego jednym z czołowych prekursorów był ks. Karol Kulisz.

W marcu 2000 Synod wybrał go na pierwszego prezesa Diakonii Kościoła. Stanowisko to pełnił do 2005, kiedy to zastąpił go bp Ryszard Bogusz.

W 2001 otrzymał tytuł doktora honoris causa Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie

Pozostawił syna ks. Piotra Szarka i córkę Ewę z rodzinami.

Śp. bp Jan Szarek był postacią nietuzinkową z wrodzoną charyzmą i autorytetem, prawdziwym budowniczym Kościoła. Dzięki jego działalności jako Biskupa Kościoła w latach 1991-2001 udało się umocnić pozycję Kościoła Ewangelicko-

Augsburskiego w Polsce, a także jego wewnętrzne struktury.

Bp Szarek doprowadził m.in. do uchwalenia ustawy regulującej status Kościoła, powstania Centrum Misji i Ewangelizacji oraz Diakonii Kościoła. Dla śp. bp. Szarka ewangelizacja i diakonia były dwoma istotnymi fundamentami, na których powinien stać Kościół. Swoją wizję Kościoła wyraził w następujących słowach: "Zwiastowanie Ewangelii, misja, budowanie wspólnoty i diakonia tworzą jedną całość"

Również za jego kadencji katecheci wprowadzeni w urząd, stali się z mocy prawa diakonami (duchownymi). W tym czasie większość tych katechetów stanowiły kobiety, które wspierał w ich staraniach o ordynację kobiet.

źródło: www.luteranie.pl

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby modlitewne:

- *o duchownych naszego Kościoła oraz o rady parafialne,*
- *o to jak być świadkami pokoju, jaki przynosi Jezus, w świecie w którym coraz mocniej dochodzą do głosu napięcia, wrogość i nienawiść;*
- *o wszystkich, którzy wykonują zawody niezbędne do naszego funkcjonowania i przez to narażają się codziennie na zarażenie wirusem;*
- *o osoby starsze, które są szczególnie narażone na zarażenie, i o pracowników służby zdrowia, którzy pracują pod dużym obciążeniem;*
- *o rodziny, które w ostatnim czasie doświadczone zostały śmiercią bliskich, by dobry Bóg pocieszał ich po stracie ukochanych;*
- *o to, żeby Biblia była powszechnie czytana i prowadziła do poznania i wyznania Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana;*
- *o chrześcijan w wielu krajach świata, którzy doświadczają wrogości i prześladowań za przyznawanie się do wiary;*
- *o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;*
- *o nasze miasta - o mądrość dla rządzących, głód Bożego Słowa i rozpoznanie misji, jaką Bóg nam powierzył;*
- *o mądrość dla nas wszystkich, jak w wyjątkowej sytuacji odkryć złudzenia i iluzje, w jakie na co dzień wierzymy i przemyśleć sprawy najważniejsze.*
- *o nasze parafialne inicjatywy oraz wszystkich naszych partnerów, którzy pomagają nam w ich realizacji*

DIECEZJA POMORSKO – WIELKOPOLSKA
KOŚCIOŁA EWANGELICKO – AUGSBURSKIEGO W RP
BISKUP DIECEZJALNY

81-703 SOPOT 1, ul. Kościuszki 51, skr. 68.
Tel. 58/551-13-35, e-mail: diec.pomorsko-wlkp@luteranie.pl

Sopot, dnia 9 października 2020 r.

**Przewielebni Księża Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej,
Drogie Siostry i Bracia w Chrystusie,**

w związku ze znacznym wzrostem zachorowań na COVID-19 w ostatnich dniach w całym kraju, jak i liczbą zgonów spowodowanych koronawirusem – czego niestety doświadczyliśmy również jako społeczność Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce, gdyż w tym tygodniu dotarły do nas smutne wiadomości o śmierci śp. ks. Piotra Wowrego, proboszcza ustroniskiej parafii oraz śp. ks. bp. seniora Jana Szarka, którzy chorowali na COVID-19 – zwracam się do Was Bracia w Urzędzie, o podjęcie działań mających na celu ograniczenie ryzyka zakażenia się w naszych kościołach, jak i parafiach.

Cały świat zmaga się z drugą falą pandemii. Ta sytuacja dotyka nas wszystkich, a w sposób szczególny jest zagrożeniem dla osób starszych, osłabionych i chorych. Wiele z powiatów naszej diecezji zostało wpisanych do tzw. „strefy czerwonej”, szczególnie narażonej na nowe zakażenia. Są to: Grudziądz, Sopot, Koszalin, powiat słupski i wiele innych, na których terenie zamieszkują nasi parafianie. Nie wiemy, kto jest zarażony, ani kto jest nosicielem wirusa i przechodzi chorobę bezobjawowo, możemy jednak przyczynić się do ograniczenia zagrożenia.

Dlatego w trosce o zdrowie nas wszystkich apeluję o zachowanie szczególnej ostrożności podczas niedzielnych nabożeństw, zwracanie uwagi na zachowanie dystansu, noszenie maseczek zasłaniających usta i nos oraz dezynfekcję rąk. Proszę również o rozważenie możliwości zrezygnowania z dystrybucji sakramentu Wieczery Pańskiej i zorganizowanie w najbliższą niedzielę nabożeństw Słowa Bożego – szczególnie jeśli nabożeństwa odbywają się w kaplicach, na małej powierzchni. Zalecam również, aby tymczasowo zrezygnować z wszelkich innych aktywności parafialnych, spotkań w plebaniach – szczególnie w parafiach, w których mamy do dyspozycji małą powierzchnię w kościołach, kaplicach i salkach parafialnych. Również lekcje religii, tam gdzie to możliwe, powinny odbywać się w trybie zdalnym. Proszę Was, byśmy minimalizowali wszelkie bezpośrednie kontakty międzyludzkie.

Zwracam się również do Was, byśmy ograniczyli nie tylko służbowe, ale również prywatne odwiedziny czy spotkania, unikajmy skupisk ludzkich, minimalizujmy potencjalne zagrożenie. Pokażmy, że jako duchowni i ewangelicy, wspieramy wszelkie działania władz krajowych i samorządowych mające na celu ograniczenie epidemii.

Zapewniam Was o modlitwie i proszę Boga o Jego Miłosierdzie.

Ks. bp prof. CHAT dr hab. Marcin Hintz

Biskup Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej
Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP

ZAPRASZAMY NA
SPOTKANIE INFORMACYJNE
O STOWARZYSZENIU
JOANNICI DZIEŁO POMOCY
29 PAŹDZIERNIKA

O GODZ. 17.00 W CENTRUM DIAKONII
I DIALOGU UL. TRAUGUTTA 16
ZOSTAŃ CZŁONKIEM LUB
WOLONTARIUSZEM
STOWARZYSZENIA!

od 29.10 do 1.11 o godzinie 20.00
online na YT/Tydzień Ewangelizacyjny i FB /CentrumMisji

Dzień 1 29.10 Wykorzystaj szansę, Mateusz Mendroch
Dzień 2 30.10 Rozwal system miłością, ks. Arek Raszka
Dzień 3 31.10 (Nie) bądź głupi, Mateusz Mendroch
Dzień 4 1.11 Bądź Bożym gościem, ks. Arek Raszka

Co przygotowaliśmy? Specjalnie zaaranżowane studio, w którym:
porozmawiamy ze specjalistami na ważne tematy,
posłuchamy historii młodych ludzi,
upiczymy coś lekkiego i pysznego,
zerkniemy na 4 historie i 4 bohaterów,
zainspirujemy Cię Słowem i dobrą muzyką,
pomodlimy się o to, co dla Ciebie istotne.

ZAPRASZA CENTRUM MISJI I EWANGELIZACJI
KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W RP
PROGRAM WSPÓŁORGANIZOWANY I WSPÓŁFINANSOWANY
PRZEZ OGÓLNOPOLSKIEGO DUSZPASTERZA MŁODZIEŻY
ORAZ DIECEZJALNEGO DUSZPASTERZA MŁODZIEŻY
DIECEZJI CIESZYŃSKIEJ.

Modlitwa ekumeniczna na cmentarzu w Swołowie
odbędzie się **30 października o 15:00.**

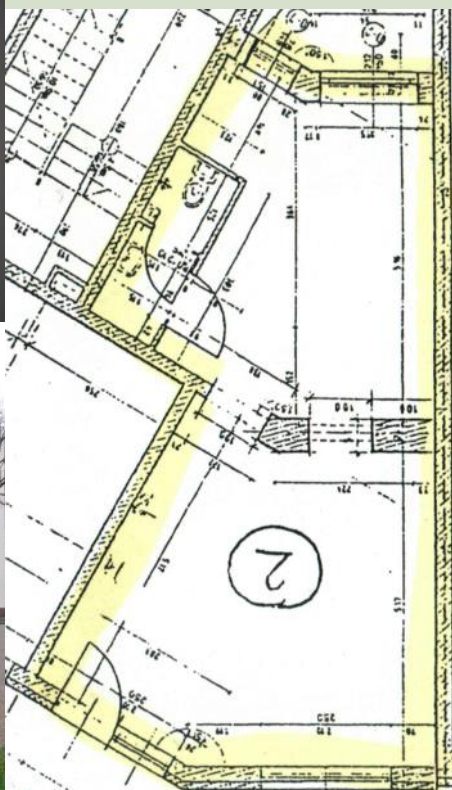
Wystawa dostępna jest także online: muzeum.swolowo.pl/aktualnosci/wystawa-zapomniane-cmentarze-gminy-slupsk/

Parafia dysponuje lokalem użytkowym

do wynajęcia na działalność gospodarczą.

- Lokal o powierzchni 51,7m² znajduje się przy ul. Sygietyńskiego 7 w zrewitalizowanej części miasta. Lokal obejmuje 2 pomieszczenia biurowe oraz ubikację z umywalką.
- Wejście bezpośrednio z ulicy do pomieszczenia biurowego.
- Wygodne, bezpłatne miejsca parkingowe przed budynkiem.
- Kontakt pod telefonem: 59 843 29 36

lub 605 093 872

TWARZĄ W TWARZ

Monodram zainspirowany książką Tima Stevensona
„The Bema: A Story about the Judgement Seat of Christ”

wykonanie: Cieszka Żółtko

„Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem
Chrystusa, aby każdy odebrał zapłatę za to, czego dokonał
w ziemskim życiu – dobrego czy złego.”

2 list do Koryntian 5/10

ODWOŁANE !!!

Zapraszamy na
monodram "Twarzą w twarz"
Cieszki Cieślar-Żółtko
14 października 2020 o godzinie 18.00
w kościele ewangelickim w Słupsku
15 października o godzinie 18.00
w kaplicy ewangelickiej w Lęborku.

Rozpoczęła się dwudziesta coroczna akcja charytatywna „Prezent pod choinkę”. W jej ramach każdy może przygotować prezent świąteczny dla potrzebujących dzieci na Ukrainie, Białorusi i w Rumunii! W zeszłym roku zebrano rekordową liczbę paczek.

Akcja polega na przygotowywaniu przez dzieci, młodzież i dorosłych prezentów w pudełkach po butach. Przed świętami Bożego Narodzenia paczki te trafią do potrzebujących dzieci i młodzieży na Ukrainie, Białorusi i w Rumunii. Dotychczas we wszystkich edycjach akcji, która rozpoczęła się w 2001 r., zebrano i przekazano ponad 88 tys. prezentów. W zeszłym roku przygotowano rekordową liczbę paczek – ponad 6,6 tys.

„Idea wysyłania paczek świątecznych jest znana na całym świecie i kontynuowana od wielu lat. Do Polski też kiedyś przysyłano paczki. (...) Dziś my – polscy chrześcijanie – troszczymy się o innych – o dzieci zagrożone ubóstwem w Rumunii, Ukrainie i Białorusi, pochodzące z różnych środowisk i kościołów” – czytamy na stronie internetowej akcji.

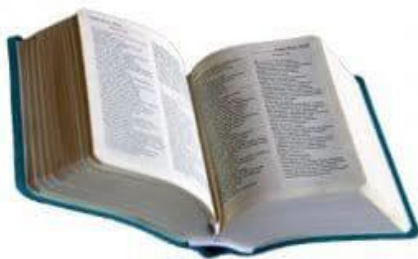
8 listopada upływa termin dostarczenia prezentów do lokalnych koordynatorów akcji. Osoby, które chciałyby przyłączyć się do inicjatywy, ale nie mają możliwości samodzielnego przygotowania prezentu, mogą skorzystać z opcji wirtualnej paczki. Wystarczy przelać 60 zł na rzecz akcji – organizatorzy przygotowują prezent.

SŁUŻBA LEKTORSKA

Wszystkich chętnych zapraszamy do czytania tekstów biblijnych podczas nabożeństw.

Osoby zainteresowane tą formą zaangażowania w kościele zapraszamy do kontaktu z Anną Froehlich

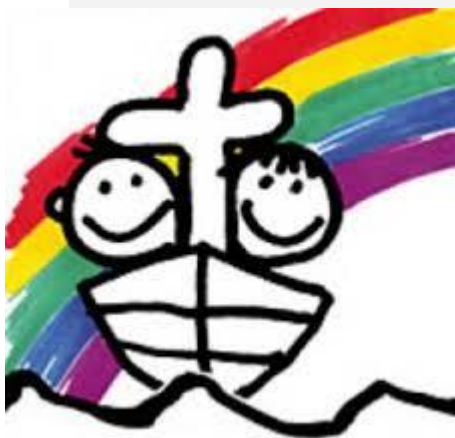
tel. 509 330 184

ZAPRASZAMY NA SZKÓŁKI NIEDZIELNE

czyli specjalne nabożeństwa dla dzieci!

W salce (dawnej zakrystii) pod okiem nauczycielek szkółek Wasze dzieci mogą przeżywać swoją przygodę z Panem Bogiem.

**Czekamy na Was
w każdą niedzielę!**

Humor z befką

Informacja z Gazety Kolońskiej z 28 marca 1819 roku:

Należy sprzeciwić się wprowadzaniu gazowego oświetlenia ulic, ponieważ jest ono ingerencją w Boży porządek. Według niego (tego porządku) noc jest po to, aby było ciemno i tylko w określonych porach rozjaśnia ją blask księżycy. Nie wolno nam się temu sprzeciwiać, nie wolno nam majstrować przy stworzeniu, aby noc zamieniać w dzień.

Młoda para czeka dłuższą chwilę przed drzwiami Pałacu Ślubów w Urzędzie Stanu Cywilnego. W pewnej chwili panna młoda wstaje i wchodzi do biura kierownika USC. *Czy będziemy tu jeszcze długo czekać?* - pyta. *On już powoli zaczyna się zastanawiać...*

W małym domku z ogromnym ogrodem mieszkał pewien niewidomy człowiek. Każdą wolną chwilę spędzał w swoim ogrodzie i mimo swojej niepełnosprawności pielęgnował go z ogromną pieczołowitością. Czy to wiosna, czy lato, czy jesień jego ogród był istnym morzem kwiatów.

Proszę mi powiedzieć – zwrócił się do niego pewien przechodzień, który podziwiał piękno mijanego ogrodu – *Dlaczego Pan to robi? Przecież Pan nie może niczego z tego zobaczyć, czyż nie?*

No tak... - zupełnie nic... odpowiada ogrodnik.

To dlaczego troszczy się Pan o ten ogród?

Niewidomy uśmiechnął się: *Mogę Panu podać cztery powody, dlaczego to robię. Po pierwsze kocham pracę w ogrodzie, po drugie mogę moich kwiatów dotykać, po trzecie mogę poczuć ich zapach. Czwarty powód to Pan.*

Ja? Przecież Pan mnie w ogóle nie zna!?

Tak, ale wiedziałem, że kiedyś Pan będzie tędy przechodził. Panu sprawiają radość moje kwiaty w ogrodzie, a ja mam możliwość z Panem o tym porozmawiać.

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE AN RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

**PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ
W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY**

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: 369,00 zł

2. na Fundusz Stypendialny: 274,10 zł

3. na Diakonię Polską: 100,00 zł

Rehabilitacja Piotra: 870,30 zł

4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: 1270,00

5. na Domy Opieki (ofiara żniwna):

6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny:

7. Fundusz na Diasporę:

PLAN NABOŻEŃSTW NA PAŹDZIERNIK/LISTOPAD

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
04.10 17. po Trójcy Św.		10.30		
11.10 18. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	12.30
15.10 czwartek			17.30	
18.10 Święto Żniw	9.30 ofiara	10.30 ofiara		
25.10 20. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
31.10 (sobota) Święto Reformacji		17.00		
01.11 21. po Trójcy św.	9.30	10.30 		12.30
08.11 3 przed końcem Roku Kościelnego		10.30 	8.30	
15.11 Przedostatnia Roku Kościelnego		10,330 		
22.11 Niedziela Wieczności		10.30 	8.30	
29.11 1. niedziela Adwentu		10.30 		